

мы като пръвъ двигателъ и поборникъ на народното дѣло, всякой отъ читателитѣ отъ малко-малко може да почувствува това което почувствувахмы ний, като видѣхмы на каква цѣна былъ у него въпросътъ.

Послѣ това явно доказателство излишно е мислимъ да разгрѣщамы тевтеритѣ и да извличамы изъ тѣхъ прѣкраснитѣ заслугы на св. Архимандритъ въ дѣлото на въпросътъ. Има още живи свидѣтельства отъ опѣзи които по неговы внушенія и интригуванія играхъ онѣзи гнуснѣ роли съ Католици и Протестанти, за коиѣто срамотно е и да ся говори. Мимоходомъ само ще поменемъ че, като умѣеше вѣщо да ласкае непомѣрното властолюбіе и славолубіе на стареца си, този негодникъ въртеше го на кждѣто си щѣше и го тыкаше въ таквызъ боклучавы покушенія и прѣдпріятія, които правяхъ голѣмы прѣпятствія на народното дѣло. И колко трудъ и мъжкы са е теглило испослѣ за да ся поправятъ и загладятъ всички опѣзи промахи, направены отъ Н. Прѣосвещенство, по внушеніята и съвѣтытѣ на този неговъ Ахытофелъ и по слѣдствіе на онова безтълковното вліяніе що е ималъ и има връзъ него той!

Но да видимъ какъ искара той попрището си като управитель на Черквѣтѣ и на училището. Споредъ положеніето си като духовникъ и учи-